

vilde, paa hvilken Maade disse Qvarterer skulle bestilles. Jeg kan derfor ikke andet end paa det Bedste anbefale Lovforslaget, og jeg maa endnu henlede Opmærksomheden paa, at de særdeles vigtige Arbejder, der blive udførte af Generalstaben, ikke alene have Betydning i militair, men ogsaa i agronomisk Henseende, i Særdeleshed da det vigtige Foretagende at draine Jorden forestaaer, som vistnok enhver Landmand erkjender at være et Fremstridt, man maa bidrage Alt for at befordre; og dertil vilde de Kort, som af Generalstaben blive udarbejdede med saamegen Nøiagtighed, i høj Grad tjene. — Jeg skal endnu tillade mig at gøre opmærksom paa, at Lovforslaget alene omhandler Qvarterer. Jeg har imidlertid ogsaa Erfaring for, at det ofte er meget vanskeligt for Officererne og Guiderne at blive befordrede, da Sognefogderne heller ikke vilde, hvilke Slags Bogne de skulde tilfuge, og man ofte til stor Forsinkelser har maattet sende Bognene bort igjen, da de deels vare for smaa og deels ikke passende til dermed at befordre Guiderne og langt mindre Officererne. Jeg vilde derfor ansee det meget ønskeligt, om der i dette Lovforslag maatte kunne blive optaget en Bestemmelse om, hvorledes der skulde forholdes med Befordringen. Det er ikke saa ganske afgjort, om det skal være Amtsejser eller Communerejser; Sognefogderne betragte det imidlertid som Communerejser. I mange Communer er denne Forpligtelse bleven afløst mod Vederlag, og der kan Sognefogden leie Bogne; men hvor dette ikke er Tilfælde, maa Sognefogden tilfuge; det maa da gaae efter

Tour, og ofte blive saadanne Landmænd tilfugte, som ikke ere i Besiddelse af passende Kjøretøier. Jeg ønskede gjerne at høre den ærede Indenrigsministers Udtalelse, førend jeg beslutter mig til at bidrage til, at der til Både Behandling stilles et Ændringsforslag om i Loven at optage en Bestemmelse angaaende Befordringen.

Drejer: Det er ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler yttrede, at jeg ved Sagens 1ste Behandling udtalte nogle Betæneligheder ved Lovforslaget, navnlig ved § 3, forsaavidt den tilfugtede at gjøre Indqvarteringen ubetinget til en Evangsag. Naar jeg desuagtet intet Ændringsforslag har stillet i Dag, er det ikke ganske, fordi jeg har fundet, at enhver Betænelighed var overflødig, men væsentlig, fordi jeg er kommen til den Anskuelse, at selv om der optages en Bestemmelse i Loven, hvorefter Frivillighedens Bet skulde forsøges, førend Evangen indtraadte, vilde det være meget vanskeligt at faae en saadan Bestemmelse, som i saa Henseende vilde være betryggende, og dernæst fordi det maaskee i Birkeligheden ikke vilde lede til det forønskede Resultat, da det vist meget let vilde staae i Vedkommendes Magt, som havde at bringe Indqvarteringsordren til Udførelse i vedkommende Sogn, at omgaae en Bestemmelse, hvorefter et frivilligt Arrangement først skulde forsøges. Jeg har derfor, som sagt, ikke stillet det Ændringsforslag, som jeg ved Sagens 1ste Behandling forbeholdt mig.